

Bruxelles, 21.5.2013
COM(2013) 292 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

Maximizarea impactului migrației asupra dezvoltării

**Contribuția UE la dialogul la nivel înalt al Organizației Națiunilor Unite și etapele
următoare către consolidarea corelației dintre dezvoltare și migrație**

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

Maximizarea impactului migrației asupra dezvoltării

**Contribuția UE la dialogul la nivel înalt al Organizației Națiunilor Unite și etapele
următoare către consolidarea corelației dintre dezvoltare și migrație**

1. INTRODUCERE

Dialogul la nivel înalt (denumit în continuare DNI) privind migrația internațională și dezvoltarea care a avut loc în septembrie 2006 a fost primul eveniment la nivel înalt organizat de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite și dedicat exclusiv discutării aspectelor multidimensionale ale migrației internaționale și ale dezvoltării. Al doilea DNI va avea loc la 3-4 octombrie 2013.

Migrația revine tot mai des în centrul atenției comunității internaționale și este recunoscută ca un vector solid pentru impulsivitatea dezvoltării, atât în țările de origine, cât și în cele de destinație. Acest lucru este ilustrat, printre altele, de raportul pentru 2012 întocmit de echipa specială din cadrul sistemului ONU în ceea ce privește agenda de dezvoltare a ONU pentru perioada post-2015, „Realizarea viitorului pe care ni-l dorim pentru toți” (*Realizing the Future We Want for All*), în care migrația este recunoscută ca o dimensiune esențială a dinamicii populației mondiale și ca un factor favorizant pentru dezvoltarea economică și socială favorabilă incluziunii.

Intensificarea mobilității regionale și mondiale a persoanelor, schimbările structurale produse în economia globală și criza economică actuală generează noi oportunități și provocări pentru țările de origine, de tranzit și de destinație. DNI din 2013 oferă o ocazie unică de a lucra la elaborarea unei agende mondiale pentru o guvernare eficientă și favorabilă incluziunii în domeniul migrației și de a identifica măsurile menite să promoveze rolul migranților ca factori activi ai inovării și dezvoltării. Tema generală a DNI din 2013 este „Identificarea măsurilor concrete pentru îmbunătățirea coerenței și a cooperării la toate nivelurile, în scopul consolidării beneficiilor oferite de migrația internațională deopotrivă pentru migranți și pentru țări, precum și a importanței sale legături cu dezvoltarea, reducând totodată implicațiile negative ale acestui fenomen”¹.

Maximizarea impactului pozitiv al migrației asupra dezvoltării este o prioritate politică importantă pentru UE, astfel cum a demonstrat dublul său cadru de acțiune în acest domeniu. Migrația și dezvoltarea reprezintă unul dintre cele patru domenii prioritare ale Abordării globale în materie de migrație și mobilitate (AGMM)², care asigură cadrul global pentru politica externă a UE în domeniul migrației. Migrația este, de asemenea, o prioritate specifică în Agenda schimbării a UE³, care definește cadrul UE de politică în domeniul dezvoltării. Punctul de vedere al migranților este un element esențial al AGMM, iar consolidarea drepturilor omului în cazul migranților este o prioritate transversală a tuturor acțiunilor întreprinse de UE în materie de migrație și dezvoltare.

¹ Rezoluția 67/219 a Adunării Generale a ONU din 21 decembrie 2012.

² COM(2011) 743 final: Comunicarea „Abordarea globală în materie de migrație și mobilitate”.

³ COM(2011) 637 final: Comunicarea „Creșterea impactului politicii UE în domeniul dezvoltării: o agendă a schimbării”.

Scopul prezentei comunicări este dublu. Aceasta servește drept bază pentru o poziție comună a UE și a statelor sale membre (denumită în continuare „UE”) în cadrul DNI și pentru a formula mesaje-cheie în favoarea unei cooperări mondiale intensificate. Prin urmare, secțiunile 2-5 sunt structurate în jurul temelor care vor fi discutate în cadrul celor patru mese rotunde ale DNI. În plus, secțiunea 6 din comunicare propune modalități în care UE ar putea extinde legătura dintre migrație și dezvoltare în propriile sale politici și practici și ar putea adopta măsuri pentru a acorda o atenție sistematică rolului jucat de migrație și de mobilitate în procesul dezvoltării durabile. Așadar, această secțiune răspunde la solicitarea Consiliului de a elabora o abordare mai „ambicioasă și orientată spre viitor” în materie de migrație și dezvoltare la nivelul UE, solicitare formulată în concluziile Consiliului din 29 mai 2012 privind AGMM.

2. MASA ROTUNDĂ 1: EVALUAREA EFECTELOR MIGRAȚIEI INTERNAȚIONALE ASUPRA DEZVOLTĂRII DURABILE ȘI IDENTIFICAREA PRIORITĂȚILOR RELEVANTE ÎN VEDEREA PREGĂTIRII CADRULUI DE DEZVOLTARE POST-2015

2.1. Necesitatea unei perspective mai ample privind legătura dintre migrație și dezvoltare

Discuțiile privind migrația și dezvoltarea s-au axat în mod tradițional asupra unui număr limitat de aspecte, printre care se numără transferurile de fonduri, diaspora, exodul creierelor și migrația circulară, o atenție deosebită fiind acordată mai degrabă migrației către țările OCDE decât migrației dintre țările cu venituri reduse și medii. Politicile și punerea lor în aplicare în aceste domenii „tradiționale”, inclusiv la nivelul UE, pot fi în continuare îmbunătățite⁴, însă este necesar să mergem mai departe, deoarece această abordare nu este suficientă pentru a răspunde în mod exhaustiv tuturor aspectelor implicate.

Toate țările din lume se confruntă cu deplasări ale populației, iar această tendință probabil se va accentua. Dintre migrații internaționale, al căror număr este estimat în prezent la 214 milioane de persoane în întreaga lume, majoritatea (150 de milioane) sunt cetățeni ai unor țări care nu sunt membre ale OCDE. Cea mai mare parte a migrației internaționale se produce în interiorul unor regiuni, în principal în țările în curs de dezvoltare. De exemplu, se estimează că peste 80 % din numărul total al migraților africani locuiesc în alte țări africane.

În plus, **migrația în interiorul țărilor în curs de dezvoltare** este un fenomen important, însă adesea ignorat, care oferă oportunități și provocări asemănătoare celor create de migrația internațională.

Dincolo de strânsa legătură cu migrația, dezvoltarea stimulează și se bazează, în același timp, pe **mobilitate** (vizite pe termen scurt ale oamenilor de afaceri, ale lucrătorilor, ale studenților, ale turiștilor, ale persoanelor care își vizitează familiile etc.). Mobilitatea este un element esențial în consolidarea rolului centrelor urbane ale țărilor din Sudul în curs de dezvoltare ca poli de dezvoltare și puncte nodale ale schimburilor economice, sociale și culturale și contribuie la integrarea economiilor în curs de dezvoltare în piețele regionale și mondiale.

Migrația forțată rămâne o problemă mondială. Populația totală de refugiați din lume, care numără peste 15 milioane de persoane, locuiește în cea mai mare parte în țările în curs de dezvoltare, statutul de refugiat fiind adesea prelungit, fapt care pune probleme majore pentru comunitățile gazdă. Însă prezența refugiaților și a altor victime ale migrației forțate ar putea crea, în același timp, noi oportunități și beneficii pentru economiile naționale și locale grație

---

⁴ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind migrația și dezvoltarea [SEC(2011) 1353 final] care însoțește Comunicarea Comisiei privind abordarea globală în materie de migrație și mobilitate din 18 noiembrie 2011 cuprinde o serie de sugestii în acest domeniu.

capitalului uman reprezentat de refugiați, inclusiv datorită faptului că aceștia pun la dispoziție competențe profesionale și generează o cerere de bunuri și servicii. Măsurile menite să valorifice potențialul refugiaților pentru stimularea dezvoltării sporesc autonomia acestora, îmbunătățind astfel calitatea protecției oferite refugiaților, fapt care aduce beneficii și țărilor gazdă.

Schimbările climatice și degradarea mediului exercită deja o influență crescândă asupra migrației și mobilității; în prezent, există dovezi care sugerează că, în viitor, majoritatea deplasărilor vor avea loc în interiorul sau între țările în curs de dezvoltare⁵.

Migrația și mobilitatea au un impact profund, atât pozitiv, cât și negativ, asupra progreselor către o dezvoltare **economică, socială și ecologică** durabilă a țărilor cu venituri reduse și medii, fie că sunt țări de origine sau de destinație:

- pentru **țările de origine**, beneficiile economice ale migrației sunt bine documentate; acestea contribuie la reducerea sărăciei prin transferul de fonduri și prin inițiativele de investiții întreprinse de diaspora. Capitalul financiar, uman și social din diaspora poate, de asemenea, contribui direct la îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare socială, inclusiv a Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM) în materie de sănătate și educație. În mod similar, fondurile transferate și alte contribuții ale migranților pot sprijini comunitățile de origine să se adapteze mai bine la efectele negative ale schimbărilor climatice. Oportunitățile de angajare în străinătate îi pot motiva, de asemenea, pe tineri să dobândească competențe corespunzătoare. Cu toate acestea, implicațiile pentru dezvoltarea umană sunt complexe, astfel cum o arată preocupările privind exodul creierelor și consecințele sociale negative ale migrației pentru cei rămași acasă. De exemplu, migrația poate avea un impact negativ în atingerea ODM în materie de sănătate prin faptul că alimentează exodul creierelor și distribuția mondială inegală a lucrătorilor din domeniul sănătății;
- pentru **țările de destinație**, migrația bine gestionată poate contribui la reducerea deficitului existent pe piața muncii, furniza mână de lucru pentru a susține o transformare economică structurală, stimula inovarea grație dinamismului migranților și contribui la sistemele de securitate socială. Migrația și mobilitatea ar putea reprezenta provocări pentru gestionarea urbanizării, însă acestea sunt în același timp esențiale pentru funcționarea orașelor ca centre ale creșterii. În absența unei guvernante eficiente, migrația poate genera costuri semnificative, poate fi însoțită de tensiuni sociale cu populațiile gazdă, deseori exploatare de forțele populiste, și poate exercita presiune asupra unor resurse limitate. Migrația necontrolată ar putea agrava, de asemenea, amenințările la adresa securității, în special în statele fragile.

Prin urmare, migrația este atât **o oportunitate, cât și o provocare pentru dezvoltare**. Migrația a avut, cu siguranță, un impact pozitiv asupra eforturilor de a realiza multe dintre Obiectivele de dezvoltare ale mileniului. Cu toate acestea, efectele negative ale migrației prost gestionate ar putea în același timp submina progresul către dezvoltarea durabilă.

2.2. Migrația și cadrul de dezvoltare post-2015

Comisia salută interesul crescând de a introduce factori favorizanți pentru dezvoltare, cum ar fi migrația și mobilitatea, în agenda de dezvoltare post-2015 a ONU⁶. Aceasta salută, de

⁵ SWD(2013) 138 final: Documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind schimbările climatice, degradarea mediului și migrația.

⁶ Poziția Comisiei Europene privind agenda de dezvoltare post-2015 este explicată în detaliu în COM (2013) 92 final: Comunicare „O viață decentă pentru toți: eradicarea sărăciei și crearea unui viitor durabil pentru planetă”.

asemenea, discuțiile privind posibilitatea de a dezvolta indicatori în ceea ce privește calitatea diferitelor aspecte ale guvernantei în materie de migrație. Trebuie depuse toate eforturile posibile pentru a se asigura relevanța contribuției DNI privind aceste aspecte și pentru a garanta că această contribuție este integrată în procesul mai amplu de după 2015.

În acest context, discuțiile privind dinamica populației în cadrul agendei post-2015 și bilanțul Conferinței internaționale privind populația și demografia de după 2014 reprezintă ocazii potrivite pentru a aborda provocările și oportunitățile generate de migrație și mobilitate pentru dezvoltare, inclusiv legăturile cu evoluțiile de pe piața mondială a forței de muncă, cu tendințele demografice mai ample din diferite regiuni și cu deplasările populației în cadrul țărilor în curs de dezvoltare.

2.3. Mesaje-cheie pentru DNI

- *Migrația și mobilitatea trebuie să fie recunoscute ca „factori favorizanți” pentru dezvoltare. Migrația și mobilitatea ar trebui abordate de actorii din domeniul dezvoltării la toate nivelurile și ar trebui introduse în cadrul de dezvoltare post-2015. Promovarea unei guvernante eficiente a migrației este esențială pentru a maximiza efectele pozitive și pentru a reduce la minimum impactul negativ pe care migrația îl are asupra dezvoltării.*
- *Agenda privind dezvoltarea și migrația ar trebui extinsă⁷. Ar trebui recunoscută importanța tot mai mare a fluxurilor de migrație în interiorul țărilor în curs de dezvoltare și între acestea, iar legăturile pozitive și negative cu dezvoltarea economică și socială ar trebui abordate în cadrul politicilor naționale și regionale în materie de dezvoltare.*
- *Corelațiile dintre schimbările climatice, degradarea mediului și migrație necesită o examinare mai atentă, în special în contextul dezvoltării.*

3. MASA ROTUNDĂ 2: MĂSURI PENTRU A ASIGURA RESPECTAREA ȘI PROTEJAREA DREPTURILOR OMULUI PENTRU TOȚI MIGRANȚII, ÎN SPECIAL PENTRU FEMEI ȘI COPII, MĂSURI PENTRU PREVENIREA ȘI COMBATAREA TRAFICULUI DE MIGRANȚI ȘI DE PERSOANE, PRECUM ȘI MĂSURI PENTRU A GARANTA O MIGRAȚIE REGLEMENTATĂ, REGULAMENTARĂ ȘI SIGURĂ

3.1. Drepturile omului pentru toți migranții

Respectarea drepturilor migranților și ale refugiaților este o **componentă esențială a politicilor Uniunii Europene**. UE are politici avansate privind protejarea drepturilor migranților. În ultimul deceniu, UE a adoptat o serie de directive menite să asigure un tratament egal în domeniul precum ocuparea forței de muncă, educația și formarea. Egalitatea este consacrată în Convenția europeană a drepturilor omului și în Carta drepturilor fundamentale a UE, care se aplică atât cetățenilor UE, cât și resortisanților țărilor terțe.

Normele UE în materie de migrație au impus standarde fără precedent privind **drepturile de securitate socială** ale migranților. De exemplu, după cinci ani de ședere legală, dacă îndeplinesc anumite condiții, resortisanții țărilor terțe dobândesc aceleași drepturi de securitate socială, asistență socială și protecție socială ca și cele de care beneficiază resortisanții UE⁸.

⁷ Măsurile care trebuie luate la nivelul UE în această privință sunt descrise în secțiunea 6.

⁸ Articolul 11 din Directiva 2003/109/CE a Consiliului privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, JO L16, 23.1.2004.

UE s-a angajat să **combată rasismul, xenofobia și discriminarea** migranților și a persoanelor care provin din familii de migranți (cum ar fi a doua și a treia generație de migranți), să asigure un tratament echitabil resortisanților țărilor terțe și să promoveze o **politică de integrare** care să acorde drepturi și obligații comparabile cu cele ale cetățenilor Uniunii. UE a elaborat o serie de instrumente pentru a sprijini integrarea migranților aflați în situație de ședere legală, printre care Fondul european pentru integrare, site-ul internet european privind integrarea, Forumul european pentru integrare și „Manualul privind integrarea pentru factorii de decizie și specialiști”.

UE s-a angajat să promoveze aceleași standarde ridicate în politica sa externă în domeniul migrației. Consolidarea protecției **drepturilor omului în cazul migranților** este o **prioritate transversală** a cooperării sale cu țările terțe. UE este hotărâtă să sprijine consolidarea politicilor de integrare și să promoveze protecția drepturilor migranților și ale refugiaților în țările partenere și de către acestea. Aceasta include consolidarea accesului la drepturile fundamentale și la alte drepturi, cum ar fi accesul la educație și asistență medicală, dreptul de a lucra și dreptul de liberă circulație, eradicarea apatridiei, eliminarea detenției arbitrare a migranților, accesul la justiție și egalitatea de tratament cu resortisanții în privința aspectelor legate de ocuparea forței de muncă.

Protecția drepturilor migranților este abordată într-un **cadru juridic și normativ** internațional cuprinzător. Printre textele de bază care trebuie aplicate atât în cazul migranților, cât și în cel al resortisanților se numără Declarația Universală a Drepturilor Omului, convențiile internaționale privind drepturile civile și politice, precum și cele privind drepturile economice, sociale și culturale, Convenția de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților și Protocolul la aceasta din 1967, Convenția din 1954 privind statutul apatrizilor, Convenția ONU din 1961 privind reducerea cazurilor de apatridie, Convenția cu privire la drepturile copilului, cele două protocoale de la Palermo ale Organizației Națiunilor Unite privind traficul ilegal de migranți și traficul de persoane, Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, Convenția ONU împotriva torturii și Convenția OIM privind munca decentă pentru personalul casnic. Cu toate acestea, sunt încă necesare eforturi considerabile pentru o mai bună **punere în aplicare** a cadrelor convenite la nivel internațional și pentru a **asigura respectarea** protecției drepturilor omului în cazul migranților, în special la nivel național și regional. În acest context, ar fi important să se elaboreze politici și să se întreprindă acțiuni în vederea promovării drepturilor omului în cazul persoanelor aflate în situație neregulamentară.

Statele membre ale UE nu au semnat **Convenția ONU din 1990 privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora**. Faptul că în convenție nu se face suficient distincția între drepturile economice și sociale ale lucrătorilor migranți regulamentari și neregulamentari nu este în conformitate cu politicile naționale și cele ale UE, devenind astfel un obstacol fundamental. Cu toate acestea, ca substanță, instrumentele UE oferă o protecție extinsă atât pentru migranții în situație regulamentară, cât și pentru cei în situație neregulamentară și prevăd garanții care sunt adesea mai ample decât cele oferite de convenție. Pe termen mai lung, s-ar mai putea revizui actualul cadru normativ eterogen, incluzând opțiunea de a elabora o nouă convenție care să cuprindă drepturile tuturor lucrătorilor migranți și să fie adaptată la realitățile și provocările secolului al XXI-lea.

3.2. Migrația reglementată, reglementară și sigură

Comisia a lansat, în 2011, **Portalul UE privind imigrația**⁹ pentru a-i informa pe migranți cu privire la drepturile lor și la procedurile de imigrație. Portalul oferă informații resortisanților țărilor terțe care sunt interesați să se mute în UE. Informațiile practice se referă la procedurile

⁹ <http://ec.europa.eu/immigration>.

aplicate de fiecare stat membru pentru fiecare categorie de migranți. De asemenea, UE are în vedere sprijinirea creării, în anumite țări partenere, a unor **centre speciale de resurse în materie de migrație și mobilitate**, cu scopul de a facilita măsurile prealabile plecării, precum și măsurile de returnare și de reintegrare.

Mișcările mixte, în care persoane din medii și cu nevoi diferite utilizează aceleași rute și mijloace de transport, creează dificultăți pentru state în ceea ce privește analizarea nevoilor diferitelor grupuri. Este esențial ca autoritățile, la gestionarea acestor fluxuri, să se asigure că persoanele care au nevoie de protecție internațională beneficiază de aceasta și că migranții neregulamentari sunt tratați cu demnitate și nu sunt incriminați.

Migranții aflați în situație neregulamentară sunt adesea mai **vulnerabili** în fața exploatării și a abuzurilor. Migrația neregulamentară limitează potențialul migranților de a-și sprijini țările de origine și sporește riscul consecințelor negative în materie de dezvoltare pentru țările de destinație.

UE este ferm hotărâtă să pună în aplicare o legislație și politici menite să reducă imigrația neregulamentară. UE încurajează rutele de migrație legală și urmărește prevenirea și combaterea migrației neregulamentare, inclusiv prin gestionarea frontierelor și prin politici privind returnarea și readmisia. De asemenea, UE ia măsuri pentru a-i **sanționa pe cei care abuzează de migranți**. Directiva din 2009 privind sancțiunile împotriva angajatorilor este un instrument esențial care cuprinde dispoziții pentru a reduce ambiguitatea juridică și a împiedica exploatarea migranților neregulamentari. Această directivă nu prevede nicio sancțiune împotriva lucrătorilor migranți aflați în situație neregulamentară, ci vizează angajatorii care profită de migranții cu o situație vulnerabilă.

De asemenea, UE sprijină țările în curs de dezvoltare să își consolideze politicile și capacitățile pentru a asigura o migrație reglementată, reglementară și sigură. UE sprijină agenda privind munca decentă și protecția socială, încurajând totodată politicile menite să faciliteze mobilitatea forței de muncă la nivel regional. De asemenea, UE promovează gestionarea integrată a frontierelor ca mijloc de a institui **frontiere deschise și sigure** și de a promova respectarea drepturilor la frontieră, inclusiv a dreptului de a cere azil.

Comunitatea internațională ar trebui să acorde în continuare atenție **nevoilor în materie de asistență și protecție ale migranților care se regăsesc în situații umanitare dezastruoase, în care viața le este în pericol**, atât pe drumul către țările gazdă, cât și pe durata șederii în aceste țări. Ar trebui acordată o atenție specială femeilor și copiilor sau altor persoane care se află într-o situație deosebit de vulnerabilă.

3.3. Traficul de persoane

Angajamentul UE de a preveni și a combate traficul de migranți, precum și munca depusă în vederea eradicării traficului de persoane se reflectă în numeroase inițiative, măsuri și programe de finanțare instituite începând din anii '90. Adoptarea în 2011 a Directivei privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia¹⁰ constituie un important pas înainte. Directiva nu se concentrează doar pe aplicarea legii, ci urmărește, de asemenea, să prevină infrațiunile și să garanteze că victimele traficului de persoane sunt protejate și au posibilitatea de a se reface și de a se reintegra în societate. În plus, strategia UE din 2012 privind eradicarea traficului de persoane¹¹ a introdus măsuri pentru asigurarea unei mai bune cooperări și coordonări între toți actorii din domeniul traficului de persoane, inclusiv guvernele, societatea civilă și organizațiile internaționale. Printre acțiunile viitoare se

---

¹⁰ 2011/36/UE.

¹¹ COM (2012) 286 final.

vor număra finanțarea cercetării și a proiectelor, crearea de platforme, elaborarea de orientări și de bune practici, formarea etc.

Traficul de persoane este, de asemenea, o prioritate pentru activitățile UE de cooperarea externă și este abordat în mod sistematic în acordurile și parteneriatele cu țările terțe și în toate dialogurile UE privind migrația și mobilitatea.

3.4. Mesaje-cheie pentru DNI

- *Toate statele ar trebui să asigure protecția drepturilor omului în cazul migranților ca o prioritate politică transversală și ar trebui să susțină instrumentele internaționale relevante din domeniul drepturilor omului.*
- *Toate statele ar trebui să respecte demnitatea și să susțină drepturile fundamentale și drepturile omului în cazul migranților, indiferent de statutul juridic al acestora. Toate statele ar trebui să se angajeze să îi protejeze pe solicitanții de azil și pe migranții vulnerabili, cum ar fi minorii neînsoțiți, victimele traficului de persoane, femeile și copiii și să le ofere acestora mijloacele pentru a deveni autonomi.*
- *Toate statele ar trebui să elaboreze politici naționale pentru a-i integra pe migranți în cadrul societăților lor și pentru a preveni și contracara xenofobia și discriminarea, inclusiv pentru persoanele care provin din familii de migranți. Statele ar trebui să ia acțiuni ferme împotriva tuturor formelor de exploatare prin muncă atât a migranților aflați în situație regulamentară, cât și a celor în situație neregulamentară, inclusiv prin punerea în aplicare a unor sancțiuni eficiente împotriva persoanelor care angajează lucrători străini aflați în situație neregulamentară.*
- *Toate statele ar trebui să ratifice și să pună în aplicare instrumentele internaționale privind combaterea traficului de migranți și a traficului de persoane. Ar trebui instituite politici naționale și regionale de combatere a traficului de persoane sau cele existente ar trebui modernizate și ar trebui consolidată cooperarea în ceea ce privește prevenirea, urmărirea penală a traficantilor și protejarea victimelor traficului de persoane.*
- *Ar trebui subliniată importanța de a oferi migranților (potențiali) informații privind procedurile de imigrație, drepturile de care beneficiază și condițiile economice și sociale din țara de destinație în care intenționează să ajungă.*

4. MASA ROTUNDĂ 3: CONSOLIDAREA PARTENERIATELOR ȘI A COOPERĂRII PRIVIND MIGRAȚIA INTERNAȚIONALĂ, MECANISME DE INTEGRARE EFICACE A MIGRAȚIEI ÎN POLITICILE DE DEZVOLTARE ȘI PROMOVAREA COERENȚEI LA TOATE NIVELURILE

4.1. Parteneriat și cooperare

Parteneriatele internaționale eficiente dintre țări sunt esențiale pentru a exploata la maximum impactul pozitiv al migrației asupra țărilor de origine și de destinație, precum și asupra migranților înșiși.

UE se angajează într-un **dialog și o cooperare aprofundate** cu o serie largă de țări terțe și de regiuni din lume. O astfel de cooperare acoperă toate cele patru domenii, deopotrivă de importante, ale AGMM: i) consolidarea migrației legale și facilitarea mobilității, ii) prevenirea și combaterea migrației neregulamentare și a traficului de persoane, iii) maximizarea impactului migrației și al mobilității asupra dezvoltării și iv) promovarea protecției internaționale.

UE a instituit **dialoguri regionale și bilaterale** privind migrația și mobilitatea cu vecinii săi și cu alți parteneri prioritari, care au permis identificarea priorităților comune pentru cooperare de-a lungul rutelor de migrație. Două cadre bilaterale specifice, **parteneriatele pentru mobilitate și agendele comune în materie de migrație și mobilitate**, au fost create pentru a facilita dialoguri politice și o cooperare operațională mai aprofundată și personalizată cu țările partenere privind toate domeniile AGMM. **Instrumente juridice** relevante, inclusiv acorduri de facilitare a eliberării vizelor (împreună cu acorduri de readmisie) pentru a facilita contactele interpersonale între UE și partenerii prioritari, sunt în curs de negociere și de punere în aplicare. În prezent, sunt finanțate numeroase programe și activități.

Toate dialogurile de politică în materie de migrație și dezvoltare ar trebui să fie cuprinzătoare și, după caz, să implice actori neguvernamentali, cum ar fi sectorul privat, organizațiile patronale și sindicale, mediul academic și societatea civilă, precum și organizațiile cu activități legate de migranți și de drepturile omului.

4.2. Integrarea migrației în politicile în materie de dezvoltare

Integrarea aspectelor legate de imigrație și emigrație în strategiile de dezvoltare la toate nivelurile constituie **un prim pas esențial pentru promovarea cadrelor de guvernare menite să maximizeze potențialul de dezvoltare al migrației și al mobilității**. Cu toate acestea, progresele rămân insuficiente, în special la nivelul strategiilor țărilor partenere, cum ar fi documentele de strategie de reducere a sărăciei (PRSP).

Trebuie promovată în continuare integrarea migrației în strategiile naționale de dezvoltare. Prin adoptarea, ca punct de plecare, a modelului de dezvoltare, a obiectivelor și a priorităților țărilor partenere, eforturile de includere a migrației în strategiile naționale și sectoriale de dezvoltare pot ameliora în mod semnificativ **aproprierea, caracterul durabil și coerența** acțiunilor menite să maximizeze impactul migrației asupra dezvoltării. Acțiunile ar trebui să aibă o abordare bazată pe participarea mai multor părți interesate și să reunească toate ministerele de resort.

De asemenea, sunt necesare progrese suplimentare la **nivelul donatorilor**, inclusiv al Comisiei. Comisia a înregistrat progrese majore către integrarea migrației ca domeniu prioritar pentru cooperarea externă, alocând, **între 2004 și 2012, aproximativ 1 miliard EUR pentru peste 400 de proiecte legate de migrație**. Cooperarea externă a UE a obținut rezultate semnificative în ceea ce privește consolidarea capacităților pentru gestionarea migrației în conformitate cu politica externă a UE în domeniul migrației și cu obiectivele de reducere a sărăciei.

Cu toate acestea, având în vedere creșterea reală a mobilității persoanelor, sunt necesare eforturi suplimentare pentru a se asigura că inițiativele UE în materie de dezvoltare în sectoare cum ar fi ocuparea forței de muncă, drepturile omului, comerțul, agricultura sau mediul se bazează pe o recunoaștere deplină a potențialului migrației și al mobilității bine gestionate ca factori favorizanți pentru dezvoltare.

Pentru a sprijini eforturile depuse în vederea ajungerii la o înțelegere comună a importanței migrației în rândul actorilor din domeniul dezvoltării, sunt necesare mai multe date privind modul în care migrația poate determina sau împiedica progresul către îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare, mai ales în sectoarele cel mai puternic influențate de demografie și de aspectele legate de forța de muncă. De asemenea, sunt necesare instrumente pentru a **transpune aceste cunoștințe în orientări operaționale**; altfel, angajamentele politice privind integrarea migrației nu vor fi îndeplinite.

În 2005, Comisia a fost prima care a utilizat **profilurile migrației** pentru programarea în materie de dezvoltare, ca instrumente eficiente pentru a obține date comparabile și a sprijini

elaborarea politicilor privind migrația. Profiluri succinte ale migrației pot oferi surse utile de date comparabile privind fluxurile de migrație, de exemplu prin utilizarea indicatorilor de bază elaborați de Grupul pentru migrația globală (GMG), precum și a ghidului „Profilurile migrației — valorificarea la maximum a procesului” („*Migration Profiles – making the most of the process*”).

În ultimii ani, UE a sprijinit ferm „**profilurile de migrație extinse**”, care reunesc toate părțile interesate într-un proces specific unei anumite țări. Responsabilitatea procesului aparține țării partenere, caracterul durabil fiind asigurat prin consolidarea corespunzătoare a capacităților. Comisia se angajează să sprijine țările partenere care doresc să utilizeze profilurile de migrație extinse să înțeleagă mai bine impactul integral al migrației asupra dezvoltării lor economice, sociale și de mediu, ca bază pentru adoptarea unor acțiuni de politică mai specifice.

O adevărată **coerență politică** este esențială pentru integrarea efectivă a migrației în politicile în materie de dezvoltare și ar trebui să fie urmărită la toate nivelurile relevante și între acestea, inclusiv în cadrele naționale precum documentele de strategie de reducere a sărăciei, dar și la nivel regional, local și multilateral. UE însăși poate oferi un bun exemplu al modului în care cooperarea regională poate promova **coerența politicilor în favoarea dezvoltării (CPD)** în materie de migrație. Obligația de a asigura CPD este consacrată în Tratatul privind UE și au fost elaborate o serie de instrumente operaționale pentru a realiza acest lucru, inclusiv prezentarea bianuală a unui raport¹².

Planificarea dezvoltării efectuată de **autoritățile locale** impune o mai mare atenție în discuțiile cu privire la migrație și dezvoltare. Rolul administrațiilor urbane este esențial, deoarece migrația în creștere și **urbanizarea** sunt aspecte interconectate care au un impact semnificativ asupra societăților din întreaga lume. Orașele au potențialul de a acționa drept catalizatori ai schimbărilor sociale. Însă orașele din Sudul în curs de dezvoltare se confruntă, de asemenea, cu provocări importante, inclusiv în realizarea unei urbanizări durabile. Ar trebui încurajat schimbul de cunoștințe și de experiență între orașe cu privire la aspecte cum ar fi accesul la piața forței de muncă, integrarea, planificarea și infrastructura urbană, în special ca modalități de a promova contribuțiile pe care migranții le pot aduce orașului/regiunii, de exemplu, prin crearea unei rețele a orașelor și a regiunilor urbane din întreaga lume care să fie consacrată acestor chestiuni.

4.3. Coerența multilaterală în guvernarea migrației

Comisia recunoaște contribuția semnificativă a Reprezentantului Special al Secretarului General (RSSG) privind migrația internațională și dezvoltarea în promovarea aspectelor legate de migrație-dezvoltare, precum și rolul potențial al Grupului pentru migrația globală (GMG) ca organism de coordonare interinstituțională în materie de migrație. Intensificarea coordonării privind aspectele legate de migrație între toate agențiile relevante ale ONU ar putea aduce o adevărată contribuție la o politică mondială mai coerentă în materie de migrație și dezvoltare. În calitate de principală organizație internațională cu activități în acest domeniu, Organizația Internațională pentru Migrație (OIM) ar trebui să își asume un rol proactiv pentru intensificarea coordonării cu sistemul ONU. RSSG poate juca un rol important în acest sens, în special pentru a asigura gestionarea eficace a interfeței în cadrul sistemului ONU, inclusiv cu GMG. Forumul mondial privind migrația și dezvoltarea (GFMD) s-a dovedit valoros pentru desfășurarea unor discuții directe și deschise și a consolidat dialogul și schimbul de opinii cu societatea civilă, inclusiv cu organizațiile de migranți. Forumul a creat încredere în rândul părților interesate participante datorită caracterului informal al procesului, care ar trebui menținut. S-ar putea realiza mai multe progrese în ceea ce privește urmărirea și

¹² Documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Raportul UE pentru 2011 privind coerența politicilor în favoarea dezvoltării”, SEC (2011) 1627 final.

monitorizarea punerii în aplicare a recomandărilor GFMD. De asemenea, în conformitate cu prioritățile președinției GFMD pentru 2014, ar trebui să se depună eforturi suplimentare pentru ca activitățile GFMD să se concentreze asupra dezvoltării.

UE va continua să fie un partener activ și hotărât în cadrul cooperării multilaterale. Ca entitate juridică ce deține competențe specifice în domeniul migrației și dezvoltării și în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, UE ar trebui să joace un rol adecvat în cadrul tuturor organismelor internaționale relevante care se ocupă de migrație.

4.4. Mesaje-cheie pentru DNI

- *Toate statele ar trebui să se angajeze într-un dialog și o cooperare la nivel internațional cu partenerii relevanți pentru a identifica prioritățile comune și a consolida guvernanta bilaterală și regională a migrației. De asemenea, trebuie urmărită implicarea efectivă a societății civile în planificarea mondială, regională, națională și locală a migrației și a dezvoltării.*
- *Donatorii și alți actori din domeniul dezvoltării ar trebui să integreze efectiv în politicile și instrumentele lor în materie de dezvoltare aspectele legate de migrație și de mobilitate. Ar trebui colectate noi dovezi privind legăturile dintre mobilitatea persoanelor și dezvoltare și ar trebui îmbunătățite în continuare instrumentele operaționale menite să sprijine integrarea migrației.*
- *Pentru a maximiza beneficiile migrației pentru dezvoltare, sunt necesare eforturi suplimentare pentru a asigura un nivel suficient de cunoștințe. Ar trebui să se ajungă la un consens privind tipurile de date și de rapoarte de care este nevoie pentru a avea la dispoziție imagini de ansamblu fiabile și comparabile cu privire la aspectele migrației la nivel regional și mondial. Ar trebui căutate mecanisme pentru partajarea datelor naționale, cum ar fi profilurile migrației. Ar trebui încurajate inițiative pentru a sprijini țările în curs de dezvoltare să își consolideze capacitatea de a colecta și analiza date privind legăturile dintre migrație, mobilitate și dezvoltare. Ar trebui promovată o coordonare eficientă în domeniul colectării datelor și al cercetării la nivel mondial.*
- *Agențiile ONU și organizațiile internaționale ar trebui să se implice într-un program internațional pe deplin integrat și coordonat în materie de migrație, pentru a reduce la minimum suprapunerea competențelor și irosirea resurselor limitate.*

5. MASA ROTUNDĂ 4: MOBILITATEA INTERNAȚIONALĂ ȘI REGIONALĂ A FORȚEI DE MUNCĂ ȘI IMPACTUL ACESTEIA ASUPRA DEZVOLTĂRII

5.1. Mobilitatea forței de muncă

UE reprezintă un exemplu unic al modului în care poate fi realizată integrarea regională și al modului în care aceasta contribuie la dezvoltare. UE a construit un spațiu economic și o zonă de liberă circulație unice, în care peste 480 de milioane de cetățeni europeni pot călători, studia, munci și locui. UE construiește treptat o **piață europeană integrată a forței de muncă** și a instituit sisteme pentru recunoașterea calificărilor profesionale și pentru transferabilitatea drepturilor sociale și de pensie între statele membre. Mobilitatea forței de muncă în interiorul UE a generat numeroase beneficii, printre care o mai mare convergență economică și un schimb de competențe între statele membre, mai multe transferuri de fonduri în interiorul UE și o presiune mai mică pe piețele forței de muncă afectate de un nivel ridicat

al șomajului. Instrumentele juridice ale UE¹³ acordă resortisanților țărilor terțe drepturi de mobilitate care le permit să locuiască și să muncească în alt stat membru.

În **economia** extrem de competitivă și **globalizată** de astăzi și în ciuda actualelor cote ridicate ale șomajului în UE, imigrația lucrătorilor resortisanți ai țărilor terțe va juca un rol și în cadrul eforturilor UE de a dezvolta o forță de muncă adaptabilă și cu înaltă calificare care să poată face față schimbărilor demografice și economice. UE este hotărâtă să valorifice la maximum forța de muncă internă, inclusiv pe cea oferită de migranții care se află deja în situație de ședere legală pe teritoriul UE, deschizând totodată căi pentru migrația economică legală în domeniile în care apar deficite în materie de forță de muncă și de competențe.

Având în vedere creșterea mobilității (forței de muncă) internaționale, trebuie intensificate eforturile în domenii precum recunoașterea calificărilor străine, examinarea posibilității de transfer al drepturilor de pensie și al altor drepturi sociale, inclusiv, unde este posibil, la nivel internațional. De exemplu, Comitetul interinstituțional pentru protecția socială, a cărei înființare a fost convenită în cadrul G20 în 2011, ar trebui să ia în considerare tratarea problemei reprezentate de protecția socială a migranților.

Mobilitatea regională a forței de muncă este, de asemenea, o caracteristică principală a migrației în regiunile în curs de dezvoltare, reprezentând o strategie esențială de asigurare a existenței. Mobilitatea forței de muncă contribuie la o mai bună corelare a cererii și ofertei de pe piața forței de muncă. Pe măsură ce schimbările în distribuția bogăției mondiale evoluează, mai multe țări în curs de dezvoltare devin din ce în ce mai mult țări de destinație pentru migrația interregională a forței de muncă. Într-adevăr, criza economică mondială a determinat o mobilitate crescută a forței de muncă din statele membre ale UE către anumite țări din America Latină și din Africa. Cu toate acestea, în multe țări de destinație cu venituri reduse și medii, cadrele de guvernare a migrației forței de muncă sunt încă deficitare și ar trebui consolidate pentru a promova impactul migrației asupra dezvoltării și a garanta o protecție adecvată și standarde de muncă decente pentru lucrătorii migranți.

De asemenea, ar trebui acordată o atenție specială rolului **organizațiilor regionale** în acest domeniu, întrucât acestea sunt cele mai în măsură să îmbunătățească guvernarea mobilității regionale a forței de muncă. UE este dornică să își împărtășească experiența în gestionarea mobilității forței de muncă, inclusiv cu organizațiile regionale din țările cu venituri reduse și medii.

5.2. Mesaje-cheie pentru DNI

- *Toate statele ar trebui să reexamineze obstacolele existente în calea mobilității persoanelor, în scopul de a le înlătura pe cele care nu se justifică din punctul de vedere al securității și care împiedică inutil competitivitatea economică și integrarea regională. Ar trebui acordată o atenție deosebită facilitării accesului călătorilor de bună credință și reducerii costurilor pentru obținerea documentelor și a taxelor de recrutare. În acest context, ar trebui avută în vedere organizarea în cadrul ONU a unei conferințe pe tema mobilității internaționale a forței de muncă și a dezvoltării.*
- *Ar trebui sprijinite procesele și organizațiile regionale implicate în promovarea migrației și a mobilității intraregionale reglementate între țările în curs de dezvoltare.*
- *Ar trebui promovate mobilitatea intraregională a forței de muncă, programele de dezvoltare a competențelor și sistemele de certificare și recunoaștere a*

---

¹³ Directiva privind șederea pe termen lung (2003/109/CE) sau Directiva privind cartea albastră (2009/50/CE).

competențelor, în special în sectoarele în care există un deficit de personal calificat și care ar putea beneficia de pe urma lucrătorilor migranți. În paralel, sunt necesare sinteze fiabile privind evoluțiile nevoilor de competențe în cadrul regiunilor¹⁴, care să alimenteze programele de dezvoltare a competențelor și posibilitățile de mobilitate.

- *Ar trebui facilitată migrația circulară pentru a promova dezvoltarea economică și socială a țărilor de origine și de destinație.*
- *Ar trebui promovat accesul efectiv la securitate socială în țările gazdă, precum și posibilitatea de transfer al drepturilor sociale și de pensie, inclusiv prin acorduri bilaterale sau regionale, întrucât acest lucru ar putea facilita mobilitatea și migrația circulară și ar constitui un factor disuasiv pentru munca neregulamentară.*

6. ACȚIUNILE CARE AR TREBUI ÎNTREPRINSE DE UE: URMĂTOARELE ETAPE PENTRU CONSOLIDAREA CORELAȚIEI DINTRE DEZVOLTARE ȘI MIGRAȚIE

Mesajele-cheie prezentate mai sus se adresează comunității internaționale. Cu toate acestea, UE are capacitatea și datoria de a realiza multe în contextul propriilor sale politici și programe.

În cadrul politicii externe a UE în domeniul migrației, s-au înregistrat deja progrese semnificative în maximizarea impactului pe care migrația către UE îl are asupra dezvoltării țărilor de origine. UE este hotărâtă să își continue activitatea în domeniile „tradiționale” ale agendei (transferul de fonduri, diaspora, exodul creierelor, migrația circulară).

Cu toate acestea, provocările și oportunitățile pe care le implică această corelație dintre dezvoltare și migrație pentru țările partenere sunt mai ample și mai complexe decât cele care au fost abordate până în prezent. Comisia se va asigura că acțiunile viitoare ale UE privind migrația și dezvoltarea vor deveni cu adevărat **globale** și că vor aborda impactul integral, atât pozitiv, cât și negativ, al diverselor forme de migrație asupra **dezvoltării economice, sociale și de mediu durabile în țările de origine și de destinație** cu venituri reduse și medii. Acest lucru impune o reorientare a priorităților și plasarea preocupărilor legate de dezvoltare în centrul acțiunii. Transpunerea acestei abordări globale în acțiune necesită măsuri, în special în contextul politicii UE în domeniul dezvoltării, care să răspundă mai bine unei serii de aspecte, inclusiv prin:

- **extinderea acțiunilor din cadrul domeniilor „tradiționale” ale migrației și dezvoltării la relațiile sud-sud**, în special prin identificarea mijloacelor de a facilita fluxurile de transferuri de fonduri între țările în curs de dezvoltare, și sprijinirea cercetării pentru a înțelege mai bine rolul jucat de membrii diasporei care locuiesc în țările cu venituri reduse și medii ca actori ai dezvoltării în țările lor de origine;
- explorarea unor modalități de a reduce costurile și de a spori beneficiile migrației și mobilității pentru **țările de destinație** cu venituri reduse și medii, cu un accent special pe fluxurile intraregionale. În această privință, ar trebui promovată **coerența dintre politicile naționale în materie de ocupare a forței de muncă și migrația activă a forței de muncă**;
- aprofundarea înțelegerii **consecințelor sociale și economice ale migrației** asupra dezvoltării, în special în domenii cum ar fi sănătatea, educația, ocuparea forței de muncă și agricultura;

¹⁴ În acest scop, UE a creat o Panoramă a competențelor (care este în continuare dezvoltată): <http://euskillspanorama.ec.europa.eu/>.

- adoptarea de măsuri pentru a **integra complet migrația forțată în agenda în materie de dezvoltare și migrație** și asigurarea faptului că refugiații și alți migranți forțați sunt incluși în planificarea dezvoltării pe termen lung. În special, Comisia va adopta măsuri și va pleda pentru integrarea în agenda de dezvoltare a refugiaților care au acest statut timp îndelungat, pentru a garanta că guvernele gazdă iau în considerare situația lor și eventuala contribuție pozitivă a acestora, cu scopul de a evita deplasările viitoare și de a sprijini eforturile pentru găsirea unor soluții durabile;
- explorarea și abordarea în continuare a legăturilor dintre **schimbările climatice, degradarea mediului și migrație**, inclusiv importanța rolului jucat de adaptarea la schimbările climatice și de scăderea riscului de dezastre în reducerea deplasării populației, precum și a rolului migrației ca strategie de a consolida această adaptare și reducerea riscului de dezastre;
- explorarea în continuare a legăturilor dintre **mobilitate și dezvoltare**, inclusiv a relației dintre mobilitatea internă și internațională și dintre mobilitate și urbanizare.

În plus, în cadrul AGMM și al Agendei schimbării, Comisia va promova **governanța migrației și coerența efectivă a politicilor** la toate nivelurile, în scopul de a valorifica potențialul migrației și al mobilității ca **factori favorizanți pentru dezvoltare**. În special, Comisia:

- va promova integrarea **migrației în strategiile în materie de dezvoltare**. În ceea ce privește mecanismele proprii de cooperare pentru dezvoltare ale UE, Comisia va continua acordarea de finanțare tematică specifică și își va intensifica eforturile pentru a integra dimensiunea migrației în inițiative de dezvoltare din alte domenii, ori de câte ori acest lucru este relevant. În plus, Comisia este pregătită să ajute țările în curs de dezvoltare în vederea integrării migrației, inclusiv prin sprijinirea profilurilor de migrație extinse și a strategiilor naționale în materie de migrație;
- va consolida guvernarea migrației și cooperarea în cadrul țărilor în curs de dezvoltare și între acestea**, în special la nivel regional, pentru a îmbunătăți rezultatele în materie de dezvoltare pentru țările de origine, de tranzit și de destinație. Comisia este pregătită să sprijine consolidarea capacităților în toate domeniile relevante, inclusiv prin împărtășirea expertizei pe care o deține cu privire la protejarea drepturilor omului în cazul migranților, integrarea, sistemele de migrație a forței de muncă, azilul și protecția internațională, combaterea traficului de migranți și a traficului de persoane, gestionarea integrată a frontierelor etc. Astfel de măsuri ar trebui să respecte pe deplin obiectivele legate de migrație ale strategiilor relevante în materie de dezvoltare;
- va promova în continuare **abordarea având drept element central migrații** ca prioritate transversală a tuturor acțiunilor întreprinse de UE în materie de migrație și dezvoltare, abordare al cărei scop este sprijinirea migranților în exercitarea mai eficace a rolului lor de factori în domeniul dezvoltării. Inițiativele ar trebui să se bazeze pe o conștientizare a impactului acestor acțiuni asupra persoanelor și a comunității, inclusiv asupra migranților, a comunităților-gazdă și a persoanelor rămase acasă.

Comisia va prezenta informații referitoare la progresele înregistrate în privința inițiativelor menționate mai sus în cadrul raportului privind AGMM, publicat o dată la doi ani, precum și în cadrul rapoartelor sale privind punerea în aplicare a Agendei schimbării.

7. CONCLUZIE

UE a creat un spațiu de liberă circulație a persoanelor între țările Europei, care este considerat o sursă de inspirație la nivel mondial. În spiritul parteneriatului, UE a fost prima care a lansat o politică externă echilibrată și cuprinzătoare în domeniul migrației. UE este cel mai important donator din lume în materie de asistență pentru dezvoltare și va continua să furnizeze un sprijin substanțial în anii următori. UE este gata să își împărtășească experiența cu țările și organizațiile interesate. UE speră că DNI din 2013 va marca începutul unei noi ere a cooperării mondiale în privința migrației și dezvoltării.

Comisia invită toate agențiile și organizațiile internaționale relevante din domeniul migrației și dezvoltării să adopte o **abordare mai coerentă, mai cuprinzătoare și mai bine coordonată la nivel mondial**. Este necesar să se acorde posibilitatea comunității mondiale de a profita de oportunitățile asociate migrației internaționale și de a răspunde provocărilor din acest domeniu. În lumea globalizată de astăzi, toate țările se confruntă cu provocări similare, inclusiv în privința migrației și a dezvoltării. Cu toate acestea, țările abordează situația în moduri diferite, deoarece prioritățile, dimensiunea, caracteristicile demografice și economice ale acestor provocări diferă. Prin urmare, cooperarea internațională este necesară pentru a garanta că persoanele care se deplasează în căutarea unei vieți mai bune își pot exercita drepturile într-un mediu sigur.

Comisia Europeană face apel către factorii de decizie și specialiștii din domeniul **dezvoltării** să își intensifice angajamentul de a consolida corelația dintre dezvoltare și migrație, atât printr-o mai bună integrare a aspectelor legate de migrație și de mobilitate în programarea dezvoltării, cât și printr-o mai mare participare în cadrul forurilor internaționale relevante. Procesele de dezvoltare se bazează pe mobilitate, care este necesară pentru a asigura o repartizare eficientă a forței de muncă și a facilita transferurile de capital social, financiar și uman. De asemenea, dezvoltarea favorizează mobilitatea, oferind persoanelor mai multe resurse pentru a migra în căutarea de oportunități. O serie de procese vor continua să favorizeze mobilitatea în viitor, inclusiv schimbările în distribuția bogăției mondiale, integrarea economică regională și mondială și degradarea mediului cauzată de schimbările climatice. Pentru a fi adaptată secolului al XXI-lea, viziunea privind dezvoltarea trebuie, așadar, să integreze pe deplin rolul migrației și al mobilității ca factori favorizanți pentru dezvoltare și să recunoască rolul esențial al guvernantei eficiente a migrației în limitarea efectele negative pe care migrația le-ar putea avea asupra dezvoltării.

În sfârșit, Comisia face apel către factorii de decizie și specialiștii din domeniul **migrației** să ia în considerare pe deplin problemele legate de dezvoltare în cadrul politicii privind migrația și să își asume și mai mult responsabilitatea în asigurarea respectării și a protejării drepturilor omului în cazul tuturor migranților, în toate dimensiunile guvernantei migrației. Migrația și mobilitatea înseamnă libertate, și anume posibilitatea și capacitatea oricărei persoane de a-și influența propria viață, atât din punct de vedere economic, cât și social. Respectarea drepturilor omului are un impact care merge dincolo de fiecare migrant în parte, deoarece aceasta aduce în același timp beneficii atât societății de origine, cât și societății în care migranții trăiesc și muncesc. A da persoanelor puterea de a-și exercita drepturile este o strategie câștigătoare, atât pentru guvernanta eficientă a migrației, cât și pentru dezvoltarea durabilă.

DNI din 2013 ar trebui să ne sprijine în găsirea unui răspuns la provocările cu care ne confruntăm în prezent la nivel mondial, în special promovând includerea în cadrul de dezvoltare post-2015 a migrației și a mobilității ca prioritate transversală vizibilă și ca factor favorizant al dezvoltării globale.